

Minnen ur vår berättelse

Trevar mig emot natten.
Då får jag en blund -
och stiger, sen, ny -
ur vraket.

Var finns du nu?

Jag ser dig, ibland,
i drömmar.

Minns när vi åt jordgubbar
med glass och grädde
till midsommaren.

När vi masserade
varandras armar
och kliade varandra
på ryggen.

När vi älskade utomhus,
på stranden, i skogen
och på parkeringen.

När du fyllde år, du
älskade att få
presenter!

När du grät, för din
Morfar hade dött.

När jag fick skära nejlikor -
eller röda rosor av dig.
(De stod kvar i vas, torkade,
i decennier).

När du kom och besökte mig
varje dag på hospitalet.

När du överlevde och
tillfrisknade på
njurintensiven på
Huddinge Sjukhus.

När jag såg dig sista gången.

När en doktor på S:t Görans
ringde en morgon och sa att
du "tyvärr avlidit"...

Påskdagen 2009.

Du finns någonstans!
Det är jag säker på!

Kan icke acceptera din död!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Marianne Räf med Poeter.se id #42764 innehar upphovsrätten